

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V OPAVĚ

Sborový zpravodaj

LÉTO 2018

A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův

(Koloským 3,15a)

Polský novinář Mariusz Szczygiel píše v jedné své knize zajímavým způsobem o tom, jak vnímá nás Čechy. Kdyby prý byla česká kultura písni, bylo by jejím refrémem slovo klid. Snad každý den vyslovujeme nebo slyšíme kolem sebe následující slovní spojení: Klidně počkejte, klidně to zkuste, klidně to napište, jen klid... Absolutním dotažením českého klidu je pak zdobnělina, kterou si naše mateřština vytvořila a která by mohla být symbolem českého člověka – klídek. A stejně zvláštní je ta naše pohoda. V Česku je prý pohoda podle zmíněného novináře nezbytná jako kyslík. Pohoda jsou nekonfliktní vztahy, jde zkrátka o to nedělat lidem ani sobě nepříjemnosti. Hlavně zůstat v klidu a v pohodě... Není divu, že se před několika roky u nás stala velkým hitem píseň s příznačným názvem: Pohoda, klídek a tabáček.

Nic proti klidu a pohodě, ale spatřovat v nich vrchol lidského života se zdá být poněkud málo. Křesťanství je inspirativní a zajímavé také v tom, že učí člověka nad určitými věcmi nemávnout rukou a nedělat mrtvého brouka. Dokážeme rychle zapomenout na vlastní chyby, přejít zlo a nespravedlnost nebo ne? Trápí nás, že jsme se leckdy měli zachovat jinak, například něco říct, popřípadě mlčet nebo takové úvahy raději zaháníme?

Přece jen ale poctivě žitá víra zná určitý „klidový“ rozměr života. Pokoj Kristův se ovšem v něčem podstatně liší od klídku a pohody. Nevede k uzavřenosti a nečinnosti, ale vytváří dobrý základ pro život odvážný, aktivní a tvůrčí. Je to pokoj, který mnozí zakusili paradoxně právě ve chvílích, kdy na ně doléhaly starosti, trápení, nemoci, samota nebo nezdary. Moc vám i sobě přeji, ať vedle klidu a pohody zažíváme i tento pokoj.

Pavel Janošík

Kalendář akcí ve sboru a v církvi

30. 6. – 7. 7. Sborová rekreace v Sobotíně
14. – 25. 7. Letní tábor v Hošťálkově
26. 8. - 1. 9. Letní seniorátní týden pro mládež v Hodoňovicích
2.9. Bohoslužby k zahájení školního roku, pověření učitelů
nedělní školy (D.Klímkové, H. Domesové, R. Bílovské, S.
Kopecké, I.Tramplerové, K. Pavlíčkové)
Křest Petra Jančáře
27.-30.9 Sjezd (nejen) evangelické mládeže a 100. výročí ČCE

INFORMACE O STAVEBNÍCH ÚPRAVÁCH V LETOŠNÍM ROCE.

Již delší dobu probíhají ve staršovstvu rozhovory o potřebě úpravy části dvora. Příjezdová cesta je již natolik proježděná, že hrozí poškození podvozku, před garážemi se při větších deštích tvoří kaluže. Je potřeba provést opravu příjezdové cesty a odvodnění dvora. Bylo zvažováno několik variant, nakonec staršovstvo vybralo tu, která se jeví jako funkční a zároveň finančně nejvýhodnější. Jedná se o zadláždění jízdnic pomocí zatravnovacích betonových dlaždic, středová část příjezdové cesty zůstane travnatá. Odvodnění se provede pomocí tří větví drenáže a vsakovací jímky. Prostor před garážemi se vydláždí opět zatravnovacími dlaždicemi, aby bylo zaručeno dobré vsakování dešťové vody. Výkopové práce by měly být provedeny za pomoci malého bagru, další práce bychom rádi provedli svépomocí a ušetřili tak sborové peníze. V současnosti hledáme člověka, který umí pokládat zatravnovací dlaždice a který by dohlédl na pokládku. Také jsou vítáni další dobrovolníci a dobrovolnice nejen na těžší fyzickou práci, ale také na drobnější výpomoc. Přesný termín realizace ještě není určen, rádi bychom akci provedli ještě za dobrého počasí koncem léta či začátkem podzimu.

Ivan Domes

Rozhovor se Skaličkovými

Vítka a Bohdano, nedávno jste byli přijati spolu se svými dětmi Vojtou a Bětkou za členy opavského evangelického sboru. Máme z toho radost, že jste se takto rozhodli. Můžete se nám nejprve krátce představit?

Vítka: Vyrostl jsem na pražských Hradčanech. Líbí se mi cestování po kulturních památkách, vyhledávám přírodu, zvláště hory, rád kreslím, zajímám se o různé středoevropské jazyky.

Bohdana: Mám ráda pobyt v přírodě. Teď když děti odrůstají, ráda hledám nové věci a oprašuji staré činnosti. Jsem na sladké, tak pečů.

Vojta: Jsem rád, že mám naši rodinu. A taky, že můžu sportovat, věnuju se všemu možnému pohybu, rád čtu napínavé knížky a třeba si zahraju i hru na mobilu.

Bětka: Vyrostla jsem v Opavě, k mým zálibám patří kreslení a ruční tvoření, jsem ráda v přírodě, ráda bych víc jezdila na koni a mám taky ráda moře.

Kdy se cítíš nejt'astnější?

Vítka: Když poslouchám les a prohrabávám borůvčí, neřeším starosti všedního dne a čistím si duši.

Bohdana: Když jsme jako rodina dohromady.

Vojta: Když jsem s přáteli.

Bětka: Když jsem v přírodě a můžu si trhat kytky.

Jaká byla cesta k rozhodnutí stát se členy sboru?

Ono to tak vyplynulo mimochodem. Už mnoho let chodíme na bohoslužby a zúčastňujeme se různých sborových akcí. A tak jsme si přáli sladit to, že jsme toho společenství součástí, s členstvím. Jsme moc rádi, že jste nás přijali.

Co pro Vás opavský sbor znamená?

To, co pro ptáky krmítka - z laskavých rukou zrnka a lůj, občerstvení a posila, přístřeší pro setkávání, švitoření a zpěv, napajedlo, přístávací plocha v letu dní :-)

O Tobě je, Vítku, známo, že jsi autorem Opavštiny pro samouky. Jak ses k napsání této knihy dostal?

Hned ve svém prvním místě mé doktorské praxe jsem se setkal s nářečím v běžné mluvě a to mě úplně fascinovalo. Chtěl jsem té řeči přijít na kloub, porozumět jí. Časem se to stalo mým koníčkem. Nářečí jsem porovnával s obecnou češtinou, v níž jsem vyrostl. Na základě těchto srovnání vznikly texty knížky.

Ptal se Pavel Janošik

Kudy Komenský nechodil

Letos se akce Kudy Komenský nechodil, zkráceně KKN, konala na faře v Zábřehu a to v termínu 13. - 15. dubna. Akce se zúčastnilo přibližně 20 mládežníků, včetně opavské skupiny.

Akce začala v pátek společným programem podobným mládeži. Program měl přichystaný místní farář Vlastík Stejskal. Kromě programu jsme hráli seznamovací hry, zpívali písně a povídali si. Zbytek večera byl volnější, někteří hráli hry, někteří si povídali, někteří vyrazili na večerní procházku po městě.

Sobotním hlavním bodem programu byl výlet po okolí Zábřehu zakončený prohlídkou kostela sv. Barbory. V rámci prohlídky jsme si vyslechli zajímavý a bohatý komentář pana kostelníka. Celá prohlídka byla ukončena ve věži kostela, odkud byl krásný pohled na Zábřeh i jeho okolí. Díky tomu, že v sobotu bylo krásné počasí, byl výlet i prohlídka pěkným zpestřením dne. Po prohlídce následovaly dílny, ty byly dvě. Jedna rukodělná, druhá se konala v nedalekém bazéně.

Večer byl započat večerí, kterou pro nás uvařila místní sestra. Následoval opět program, který byl obdobný tomu pátečnímu.

V neděli jsme všichni pomohli během bohoslužeb tím, že jsme měli například čtení nebo zazpívali pár písní.

Celou akci bych hodnotil velice kladně, jak z hlediska organizátora, tak i účastníka, hlavně díky tomu, že zábřežský sbor nám poskytl skvělé zázemí. Věřím, že každý z účastníků si akci užil.

Daniel Zmrzlík

SYNOD 2018

Synod je nejvyšším orgánem naší církve. Schází se zde takřka stovka delegátů ze všech seniorátů, jedná se o kazatele a presbytery. Letošní synod, který se konal 31.5. - 2.6. 2018 v Litomyšli měl nabitý program. Naše jednání začínalo v 8.00 hod. ráno a končilo večer. První večer proběhly slavnostní bohoslužby, které se konaly v římskokatolickém kostele Nalezení sv. Kříže. Mimo kázání a vysluhování sv. večeře Páně proběhlo také představení nových ordinovaných členů naší církve a pozdravy mnoha hostů z ekumény i zahraničí. Celý program trval takřka neuvěřitelně dvě a půl hodiny!

A pak následovalo jednání, které se týkalo převážně změn řádů naší církve a hlavně financování. Stále více a více jsme odkázáni na vlastní finanční prostředky, zkrátka co si nevybereme, to nebudeme mít. Je proto zřejmé, že bude nutno zvýšit obětavost, což se samozřejmě týká i našeho sboru.

Páteční večer byl věnován představení Chrudimského seniorátu, který má dvacet čtyři sborů. Večerem nás provázela hudební skupina Abakuk a mnoho zajímavých a mnohdy vtipně zpracovaných informací.

34. synod skončil v sobotu večer a delegáti se vraceli unavení a také plni starostí o budoucnost církve. Věříme, že Pán se k částce svého lidu přizná a že církev bude sloužit k šíření Božího slova a k šíření opravdových křesťanských hodnot.

Na synodu se také hovořilo o vztahu státu a církve. Je zaznamenána snaha určitým způsobem omezit život církví (návrh vlády v demisi, aby církve patřily přímo pod ministerstvo financí a ne pod ministerstvo kultury našťěstí neprošel), a to tím, že vládu podporuje a omezuje komunistická strana, která měla potlačení veškerého církevního života ve svém programu a doposud svůj názor nezměnila! Záleží na tom, jak se vládní představitelé k tomu proticírkevnímu tlaku postaví, ale touha po vládnutí je veliká.

Synod také vydal prohlášení, které se týká nedávných událostí v divadle Husa na provázku. Nechceme zde hledat viníka, stavět se do moralistických rolí, synod si váží všech křesťanů, kteří projevují svobodně svůj názor. Problémem ovšem je, že

pod zástěrkou křesťanských hodnot se skrývají i různé problematické a násilnické skupiny, které si zde jen „přihřívají“ svou polívčičku. Nakonec mnozí z těch, kteří se zápalen hájili křesťanství vůbec neví, že základními křesťanskými hodnotami jsou víra, naděje a láska. Pokud by se tímto řídili, pak by naše země vypadala jinak. Prohlášení synodu přikládám:

Synod Českobratrské církve evangelické, který se sešel v Litomyšli ve dnech 31. 5. až 2. 6. 2018, přijal toto prohlášení:

„Českobratrská církev evangelická je spjata se společností, ve které žije. Proto nesmíme připustit, aby někdo o své vlastní vůli například určoval, co smí herci hrát, nebo na co se smí diváci dívat, jak se stalo při divadelním představení *Náše násilí a vaše násilí* v Brně 26. 5. 2018. Nejde nám o interpretaci divadelní hry. Odmítáme však, aby skupiny spojené s fašismem či neonacismem používaly křesťanské hodnoty jako zástěrku pro své jednání.

V následování Krista se setkávají lidé všech ras a národů, sociálního a ekonomického postavení. Proto odmítáme, aby lidé, kteří šíří nenávist a brání svobodě, mluvili jménem křesťanů.“

Litomyšl 2. 6. 2018, 4. zasedání 34. synodu Českobratrské církve evangelické.

Další informace o synodu najdete na stránkách e-cirkev <http://www.synodcce.cz/>

Antonín Plachý

Noc kostelů

25. 5. 2018 se na mnoha místech České republiky otevřely dveře kostelů, katedrál a modliteben v rámci projektu Noc kostelů. Letos se do projektu zapojilo 1509 kostelů, ve kterých proběhlo celkem 7304 programů. Lidé si mohli v různých částech republiky prohlédnout i kůry, věže, rajské zahrady, krypty, kláštery, tedy místa, která si běžně prohlédnout nemohou. Každá farnost, sbor či společenství si organizují tuto noc sami, někdo jen umožní vstup, jiný má komentované prohlídky,

kulturní program pro dospělé i pro děti, koncert, divadlo, opékání a tak podobně. Staršovstvo našeho sboru se rozhodlo i letos se noci kostelů účastnit, ačkoli jsme se nestihli přihlásit na oficiálních stránkách. V minulých letech jsme pořádali koncerty, divadelní představení, posezení na zahradě, promítání, občerstvení, fotky ze života sboru. Letos jsme měli připravené bannery, na kterých je zachycena historie našeho sboru – vždyť přece letos slavíme naši krásnou sedmdesátku. Smutné je, že nikdo nepřišel. Ani jeden člověk...

I když se snažíme náš sborový dům opravovat a vylepšovat, nemůžeme nabídnout ani prohlídku věže, varhan, v naší modlitebně nejsou zajímavé fresky, sochy, klenuté stropy, zvláštní mozaiky. Co jsme tedy mohli příchozím nabídnout? Mohli jsme nabídnout sebe. Nás. Naši živou víru. Naše společenství.

U Matouše 18, 20 se píše: „*Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.*“ Letos se nás sešlo pět. Strávili jsme hezké odpoledne a večer, který jsme zakončili prohlídkou kostela sv. Hedviky. Když jsem stála na věži a rozhlížela se po celé Opavě, tajil se mi dech z té výšky a krásy a říkala jsem si, co nabídne náš sbor příští rok, příští Noc kostelů, tedy spíš, máme co nabídnout?

Simona Kopecká

Seniorátní den Moravskoslezského seniorátu v Krnově s názvem „Církev byla, je... a bude?“

Jsem moc rád, že jsem se mohl zúčastnit této seniorátní akce, která se konala v Krnově a její téma bylo „*Církev byla je ...a bude?*“ Jakmile jsem dorazil, všude kolem mě byli moji kamarádi - bratři a sestry v Kristu, což je to nejkrásnější, co může být, když dva či tři se sejdou v Boží přítomnosti, samozřejmě nás bylo více :), o hodně více. A nejkrásnější na tom bylo, že zde byly zastoupeny všechny generace od malých ratolestí po věkově zkušenější bardy.

Vše organizoval farář Vlastík Stejskal s krnovským kazatelem Radomírem Rosickým, avšak k tomu, aby celá akce zdárně proběhla, bylo potřeba mnohem více lidí, kteří s ochotou a nadšením přispěli.

Našimi hosty byli Doc. MUDr. Zdeněk Susa, který měl slovo o dějinách církve z hlediska jedné rodiny a Mgr. Pavol Bargár, Th.D., a ten měl slovo k tématu - jakými chodničky půjdou sbory dalším stoletím.

Obě témata byla hodně zajímavá, poučná, vedla k zamyšlení nad tím, jak žít v dnešní době jako evangelík, jak se navzájem podporovat, pomáhat, sdružovat se a hlavně odevzdávat se našemu Pánu.

Zdenek Susa, lékař, výpomocný kazatel a také nakladatel a poutník nám povídal o svém životě. Je to člověk, který nejen aktivně pracoval v naší církvi, ale byl činný po listopadu 1989 i v rámci společnosti. Spoluzakládal Křesťanskodemokratickou stranu spolu s Václavem Bendou, žel tento projekt záhy skončil, protože nenašel podporu společnosti. Byl předsedou a členem Rady Českého rozhlasu. Jako lékař se nejen prioritně věnoval svým pacientům, ale také přednášel budoucím lékařům o etice a zabýval se společenskými tématy. Jeho přednáška o přirozeném vstupu do života rodiny a církve byla povzbuzením a potěšením pro nás všechny.

Dr. Bargár ve své přednášce kladl důraz na život církve a hlavně sborů. V rámci tématu se zaměřil na tvorbu společenství sboru. Uvedl také příklady dobré praxe ze zahraničí, kde se klade důraz na vzájemné vztahy a osobní zbožnost. Bratr Bargár vystudoval teologii, religionistiku a židovsko-křesťanské vztahy v Bratislavě, nyní působí jako postdoktorový vědecký pracovník na Evangelické teologické fakultě v Praze a je kurátorem sboru v Praze - Uhříněvsi.

Součástí dne byl společný oběd a poté výborné pohoštění na faře, kam přišel i kouzelník :), což byl Zdenek Susa, jehož otec se kouzelnictvím živil... Nešlo o žádnou černou magii, ale jen o šikovnost, dobrý nápad a přístup.

V závěru setkání zazněl úžasný koncert. Houslisté pod vedením prostějovského faráře Jana Juna přednesli společně nacvičenou skladbu a pak zpíval rozšířený krnovský pěvecký sbor pod vedením Hanky Plaché.

A poté přišel konec, konec ojedinelého dne, který jsme společně trávili jako Kristovy děti. Jen je nám líto, že nás nebylo z Opavy více.

Na závěr chci říci jen to, že krnováci byli velmi příjemnými hostiteli, moc pěkně se o nás starali a to po všech stránkách. Moc díky vám všem!!!

Petr Wolf

Výlet nedělní školy

I když se včas přihlásily pouze dvě děti, nakonec vše dopadlo dobře a tak v sobotu 16. 6. odpoledne proběhl výlet dětí z malé i velké nedělní školy v počtu 14 dětí a jejich rodičů. Děti procházely Slavkovským lesem po šípkách směrem k Uhlířovu. Cestou plnily úkoly. Po náročnějším hledání našly děti v cíli poklad a spravedlivě si jej rozdělily. A to už hořel oheň a

opékali jsme špekáčky. Díky za organizaci Dance Klímkové a také dalším „drobným“, ale velmi potřebným pomocníkům. Už se těším na další akci.

Zdenka Jančářová

Nebojme se GDPR

Podobně jako celá Evropa, tak i naše církve se zabývá problematikou Obecného nařízení o ochraně osobních údajů neboli General Data Protection Regulation. Kolem celého procesu probíhá mnoho nejruznějších fám, polopравd a strašení. Například Úřad pro ochranu osobních údajů dlouhodobě vyvrací fámy, že za neprovedenou implementaci GDPR budou hned po 25. květnu 2018 ukládány obrovské pokuty (srov. např. desatero nejčastějších omylů či zavádějících tvrzení na internetových stránkách úřadu pro ochranu osobních údajů). Jak jsme se však dověděli, úřad bude od nabytí účinnosti nařízení přísně trestat zejména dvě pochybení: neoznámení úniku osobních údajů a úplnou ignoraci nové právní úpravy. Nejde o nic jiného, než chránit osobní data ve sboru. Nebojte se, nebudete

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

muset podepisovat nějaké souhlasy, nebudeme vás obtěžovat žádnými dotazníky. Osobní data, která používáme v rámci sboru, jsou jen pro účely církve, nikde je nepředáváme, nikomu nedáváme, nezveřejňujeme. V případě, že potřebujeme předat vaše data například při svatbách na matriku vedenou městem, budete o tom patřičně informováni a bude to jen s vaším souhlasem. V rámci sboru se jedná o data, která máme v kartotékách, tedy jméno, příjmení, datum narození, bydliště a kontakt. Dále data, která jsou v církevních matrikách, což je kniha pokřtěných, oddaných, pohřbených a konfirmandů. Všechna data máme uzamčená a nyní zpracováváme seznam těch, kteří k nim mají přístup. Jedná se jen o pár lidí - kazatel, kurátor, účetní, pokladník. Všichni budou mít podepsaný slib mlčenlivosti. Ucelenou informaci přikládáme níže s tím, že pokud byste se chtěli podívat na data, která o vás zpracováváme, máte možnost oslovit zástupce sboru a vstup k vašim datům vám bude umožněn.

Vysvětlení některých pojmů:

Správce osobních údajů - farní sbor ČCE Opava, zastupují jej statutární zástupci, to je farář a kurátor. Kontakt: opava@evangnet.cz, tel. 739 517 284.

Subjekt údajů - členové sboru nebo osoby, které úzce se sborem spolupracují.

Pověřenec - právník církve Adam Csukás (pravnik@e-cirkev.cz).

Informace - na webové stránce sboru ve složce GDPR
<https://www.evangeliciopava.com/>

Závěrem nutno uvést, že ochrana osobních údajů není v naší církvi žádnou novinkou. Již staří bratři věnovali této problematice pozornost: „*Potřebí jest soudcům [tj. starším] i tajnosti a mlčenlivosti v těch věcech, kteréž se kdy od nich spolu s zpravcem neb mluví, neb konají při některých osobách. Nebo který soudce vynásí před ženou, dítkami, čeládkou a jinými to, co se v soudu Božím [tj. ve staršovstvu] mluví a zpravovalo, hoden jest přísného trestání i z soudu vyvržení, poněvadž skrze svou zřavost příčinu dává k nevole, růžnicím, nelibostí jedněch k druhým, k nedověrnému obcování dílu Božímu i zlehčení tobo ouřadu a k mnohým poboršením,*“ *píše se ve Zprávě potřebné o bratřích soudcích z roku 1609 v kap. IV, čl. II.*

Antonín Plachý

Informace o zpracování osobních údajů

Farní sbor Opava, IČO: 45236879, se sídlem Lidická 2, 746 01 Opava, (dále také jen „správce“), tímto prohlašuje, že ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“) **zpracovává osobní údaje subjektů údajů pro svou činnost, a je tedy správcem osobních údajů** (tj. osobou, která určuje způsoby a účely zpracování osobních údajů).

Zpracování osobních údajů

Sbor zpracovává osobní údaje zejména v následujících oblastech:

- agenda související se správou a chodem sboru,
- agenda související s přijímáním svátosti křtu,
- personalistická agenda,
- správa majetku a souvisejících smluvních poměrů,
- pořádání přednášek, školení, kurzů a dalších akcí pro veřejnost,
- pořádání dobročinných sbírek.

Pro zpracování osobních údajů svědčí správci tituly plnění zákonné povinnosti, plnění smlouvy, oprávněného zájmu správce nebo třetí osoby nebo souhlasu se zpracováním osobních údajů uděleného subjektem údajů. Při zpracování osobních údajů se správce řídí zákonem stanovenými lhůtami a lhůtami stanovenými po pečlivém zvážení ve vnitřním předpise tak, aby nedocházelo k porušování práv subjektů údajů.

V rámci zpracování osobních údajů je v některých případech nutné předat osobní údaje jiné osobě. Sbor se snaží předávání minimalizovat, v některých případech je ale nezbytné pro splnění povinností sboru ze zákona, smlouvy nebo v rámci činnosti církve. Ve všech případech, kdy správce předává osobní údaje jiné osobě, dbá sbor o zajištění maximální ochrany práv subjektů údajů.

Pověřenec pro ochranu osobních údajů

Synodní rada Českobratrské církve evangelické jmenovala pověřence pro ochranu osobních údajů v Českobratrské církvi evangelické. Naším pověřencem je JUDr. Adam Csukás, právník Ústřední církevní kanceláře. V případě jakýchkoli přání nebo dotazů jej můžete kontaktovat poštou na adrese Českobratrská církev evangelická, Jungmannova 22/9, P. O. BOX 466, 111 21 Praha 1, telefonicky na čísle 224 999 220 nebo prostřednictvím e-mailu na adrese pravnik@e-cirkev.cz.

Náš pověřenec pro ochranu osobních údajů je odborníkem s přehledem o činnosti sboru a zpracování osobních údajů, ke kterému při něm dochází. Je připraven reagovat na Vaše zprávy, přání a stížnosti tak, aby bylo na Vaší straně dosaženo co možná nejvyšší spokojenosti.

Práva subjektu údajů

Aby byla zajištěna možnost subjektů údajů rozhodovat v co možná nejširší míře o zpracování jejich osobních údajů, stanovuje GDPR řadu práv, která lze vůči správci údajů uplatnit. V případě, že se rozhodnete některé ze svých práv uplatnit, obraťte se buď na správce, nebo přímo na našeho pověřence pro ochranu osobních údajů, čímž celý proces vyřizování žádosti urychlíte.

Vaším základním právem je požadovat sdělení, zda správce zpracovává Vaše osobní údaje. Pokud je zpracováváme, máte právo požadovat jednu kopii všech dokumentů s osobními údaji, které o Vás zpracováváme. V případě, že zjistíte, že zpracovávané údaje nejsou přesné, máte právo požadovat opravu osobních údajů. Pokud dojdete k názoru, že Vaše osobní údaje nezpracováváme po právu, můžete uplatnit právo na výmaz osobních údajů. Pokud budete toho názoru, že jsme Vaši žádost nevyřídili tak, jak jsme měli, máte právo obrátit se na Úřad pro ochranu osobních údajů se stížností.

Je naším zájmem zpracovávat osobní údaje zákonně a řádně a nepoškozovat Vaše práva. Pokud máte pochybnosti, že se nám to daří, budeme rádi, když nás na to upozorníte.

Správce: statutární zástupci, to je farář a kurátor. Kontakt: opava@evangnet.cz, tel. 739 517 284.

Pavel Janošik farář
Antonín Plachý kurátor sboru

Čínští křesťané

Je to zvláštní, ze sdělovacích prostředků i z úst vysokých představitelů naší země slyšíme, jaká je Čína úžasná země, dokonce že bychom se od nich měli učit postoji k lidským právům (!). Na druhou stranu slyšíme přímo z úst čínských obyvatel, jak je zde omezována lidská svoboda, jak vše řídí politické orgány, které například mohou rozhodnout o zrušení celé vesnice, protože se tam postaví cesta, která stejně nikam nevede. Tamní křesťané přinášejí svědectví o pronásledování. Možná, že tomu nechceme věřit, že ještě v tomto století není dodržována svoboda vyznání. Křesťané pochopitelně neupřednostňují světskou vládu, ale svou víru v Krista, a to může být pro každou diktaturu tuze nebezpečné. V komunistické Číně třeba existuje římskokatolická církev, která je přímo řízena komunistickými představiteli, ti dosazují biskupy a řídí život církve. Kromě toho je zde také „podzemní“ církev, která si zachovává svou svobodu, ovšem žije v utajení. Podobně je to s protestantskými církvemi, jejichž členové jsou perzekvováni, trpí ponižováním a omezováním osobní svobody. Přesto zde počty křesťanů narůstají.

Již v roce 2016 požádalo takřka osmdesát čínských křesťanů o mezinárodní ochranu, tedy o azyl v České republice. Pouze osmi čínským křesťanům udělilo ministerstvo vnitra na konci února tohoto roku v naší zemi azyl. Zbýlých 70 žádostí bylo zamítnuto. Rozhodnutí o žádostech, které podali začátkem roku 2016, bylo několikrát odloženo. Výzvu členům vlády s prosbou o brzké vyhovění žádostem o azyl zaslalo již v září 2016 předsednictvo Ekumenické rady církví v ČR. Synodní rada naší církve vydala toto prohlášení:

„Jsme vděční za udělení osmi azylů. Křesťané jsou v ČLR kvůli víře pronásledováni, a pokud by se tam odmítnutí žadatelé museli vrátit, hrozí jim postih a pronásledování. Přáli bychom si, aby mohli v naší zemi zůstat a svobodně vyznávat svoji víru, pokud tak nemohou činit ve vlastní zemi.

Právníci zastupující odmítnuté žadatele se hodlají obrátit na soudy, aby rozhodnutí ministerstva vnitra přezkoumaly. To, že žadatelé aktivně projevují zájem o začlenění do společnosti, učí se česky, někteří z nich pracují, dokazuje, že nechtějí být závislí na podpoře a nejsou ekonomickými migranty.

Děkujeme všem, kdo žadatelům pomáhají. Modleme se za čínské křesťany v jejich vlasti i v naší zemi!“

Čínské sestry a bratři zaslali děkovný dopis:

Vážené dámy a pánové,

jsme čínští křesťané, kteří žádají o azyl v České republice. Napsali jsme tento dopis, abychom poděkovali všem, kteří nám pořád pomáhají a kterým na nás záleží, chtěli bychom upřímně říct každému, kdo nám prokázal lásku: děkujeme vám!

Během těch dvou let jste pamatovali ve svých srdcích na naši situaci s udělením azylu a dávali jste nám hodně podpory a péče. V únoru 2018, kdy 70 čínských křesťanů obdrželo rozhodnutí o zamítnutí azylu, jsme byli zklamáni a naše srdce byla plná strachu a obav, protože se moc bojíme, že budeme repatriováni do Číny. Ale hned poté jsme dostali podporu od mnoha Čechů. Projery lásky a tepla od vás, jeden za druhým, nás hřejí, abychom se nebáli tobo ledového, odmítavého rozhodnutí, dodaly nám víc důvěry, abychom šli dál.

Čteme pečlivě každý článek v médiích, díváme se na každé video a každou fotku, věnujeme pozornost každé výzvě a podpoře. Všechny tyto věci si v našich srdcích pamatujeme. Modlitba za nás a hořící svíčky před památníkem obětí totalitě nás dojímaly natolik, že naše oči nezůstaly suché. „Nebojte se, budeme za vás bojovat,“ řekli nám rozhodně naši neplacení právníci, takže se tak netrápíme. „Musíme se za ty křesťany modlit, aby věděli, že je podržíme, že nejsou sami,“ řekl jeden biskup. Cítíme v tom lásku od Boha. Jedna modlitba za druhou nám říká, že nás Bůh hluboce miluje. Dojal nás průvod v chladném počasí, různé petice taky zvyšují naši odvahu zůstat v České republice, mnoho lidí nám pomáhá tiše. Každá podpora a projev lásky nám dávají velikou sílu. Sice jsme se s mnohými z vás nikdy neviděli, ale dodává nám sílu a důvěru ta láska bez ohledu na státní hranice, abychom vydrželi dál, děkujeme vám!

Před dvěma lety jsme přijeli do ČR s touhou po demokracii a svobodě, přitom jsme taky v této touze cítili zmatek a strach z neznámé země. Děkujeme Bohu za jeho ochranu, je tu tolik dobrých lidí, kteří nás podporují a usilují se, abychom necítili, že žijeme na neznámém místě. Zima v České republice je chladnější a delší, ale váš zájem a vaše pomoc jako paprsek jasného slunce září na naše srdce, abychom se tak cítili tepleji. Chceme vám říct: Díky vám nejsme osamělí a díky vám se snadno nevzdáme. Ještě jednou vám děkujeme.

Bůh vám žehnej.

Čínští křesťané žádající o azyl v ČR. “

Ekumenická rada vytvořila zvláštní komisi, která se touto problematikou zabývá. Mysleme v modlitbách na ty, kteří jsou pronásledováni pro víru a buďme vděční za to, že ještě stále máme náboženskou svobodu. Važme si jí.

Antonín Plachý

Trocha poezie nikoho nezabije...

Začala jsem slovy písně O rose, jejíž text napsal Jiří Suchý. A protože si myslím, že jsou pravdivá a co víc, že nás poezie může obohatit, krátce bych Vám dnes představila Milana Balabána, člověka, se kterým jsem se osobně setkala na ETF při hodinách religionistiky. Jeho výklady starozákonní problematiky jsou zachyceny v mnoha jeho knihách. Ale já bych Vám chtěla ukázat Milana Balabána jako našeho velkého českého (a trochu nedoceneného) básníka. Ve svých básních často užívá hebrejské výrazy a zvláštní grafická provedení.

Milan Balabán (*3.9.1929)

Český teolog, farář, religionista, vysokoškolský pedagog, starozákonník, judaista a básník. Od 50. Let byl členem hnutí Nová orientace a jako jeden z prvních podepsal Chartu 77. Podílel se na překladu české ekumenické Bible. Jeho životní příběh a vzpomínky zachytila společnost Paměť národa Post Bellum (k dispozici zde: http://www.pametnaroda.cz/witness/index/id/14?locale=cs_CZ).

Simona Kopecká

ANTIGRAVITACE

*

předměty

nám plují kolem hlavy

Jsou mimo

Jsme mimo

**

neučíníš sobě rytiny

řekl Nezobrazitelný

nejsem rytině podoben
nejsem to co je

nejsem proto jsem

jsem

vaše nejsem

***

Hospodin zástupů pravil

JSEM

ANTIGRAVITACE

Negravitinji

ani sám k sobě

Ustavičně

ruším sama sebe

abych se setkal

se sebou samým

- Š -

(Těm, kdo skočili dolů)

ty

ještě

padáš

p a d á š

para

para

š

křehký jsi

nedávno schovaný ještě

v úbřeží mateřských prsů

ty

stále

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

si šeptáš
svou vzácně bizarní básně
para
para

š

chraň vaz
chraň vaz
skandujeme
v slujích zněmlých úst
ty však *p a d á –*
š

a skála dole tě
měkce si zve

Elí
Elí
Lama zabachtaní

š

(ze sbírky HUDBA PRO POZŮSTALÉ)

Vánoce rodiny Tramplerových na Novém Zélandu

V pátek odpoledne odjíždíme z Opavy a v Aucklandu jsme v pondělí dopoledne. Proti slunci letíme na druhý konec světa, a to již nějaký čas vezme. Každopádně dosti na to, aby nám zašantročili zavazadla, se kterými se po mnoha peripetích shledáme až po osmi dnech. Alespoň již víme, jak málo člověk skutečně k životu potřebuje.

Na lehkou tedy přelétáme do Christchurch. Matěj v tričku bez rukávů a jen tak naboso nám jde s úsměvem naproti. Za tři roky, co žije na Zélandu, se vidíme podruhé. Do hlavy nás práskne teplo jako u vysokých pecí. Intenzivní a vysilující.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

Možná ale se nám pouze prudce prokrvil mozek, když jako spící netopýři držíme se Země.

Místní obyvatelé si s nějakou tou parádou těžkou hlavu nedělají a tomu se snadno přizpůsobujeme. Půjčujeme si krat'asy a trička, boty do evropské zimy házíme někam do auta a naboso vyrážíme na bezmála 4000 kilometrů dlouhé putování zemí kýchovitě modrých jezer, jako Savem vybělených ledovců a městeček podobajících se kulisám z filmů o Divokém Západu.

Dechberoucí krajina naše očekávání předčí nepočítaně. Pouze fotky jsou jako vystřižené z katalogů cestovních společností. Ale co dělat, když to tady opravdu vypadá jako v hollywoodských ateliérech. Velehory jižního ostrova

protkané fjordy s roztahující se zeměpisnou šířkou přecházejí v lysé kopce obkroužené smíšenými lesy a palmami, aby je pak na severním ostrově vystřídaly nízké homole bez strmých vrcholů a kouřící oblasti křiklavých barev a teplých pramenů.

Zéland je plný dobrodruhů, co tady přišli vydělat pár dolarů, aby je pak rozházeli na cestách nebo uškudlené přivezli domů. A poněvadž je mezi nimi také nezanedbatelně Čechů, jsou tady i české baráky. Parta našinců si zkrátka pronajme dům, ve kterém pak společně žijí a o který se také nezištně podělí se všemi, kdo potřebují přespat, nebo jen přeprat propocená trička. Ve Wanaka, Queenstownu a dalších místech nám byla taková útočiště požehnáním. Sprchu po několika dnech mytí se v ešusu neocení nikdo, kdo nebyl alespoň pár dní „on the road“.

Jižní ostrov jsme projeli od východního pobřeží k západnímu a zpět, a najednou jsou tady Vánoce. Jsme zpátky v Christchurch, městě duchů, které se po

zemětřesení z roku 2011 ještě nevzpamatovalo. Další barák, několik chlapů zvoucích nás k přespaní a vánočnímu veselí. Vytahují piva, dáváme k dobrému slivovici od kamaráda z Kopanin. Padneme si do noty, začínáme zpívat vše od Matušky přes Wericha až po halekačky od Olympiku. Přicházejí další s domovem někde za oceánem, pivní zátky syčí, někdo přinesl víno... Do maurských obydlí v okolí dere se řev Čechů snažících se do odrhovaček vykřičet stesk po domově, skáčeme do hudby jako blázni a hulákáme do noci.

Možná někdo soudě dle nadpisu očekával, že se dozví něco o tom, jak čistí a vyžehlení jdeme na božíhodové bohoslužby, které nás naplní pokojem a utvrdí v tom, že křesťané různých denominací v různých koutech světa mají společný jazyk a víru, která jim dává zakusit pronikavý pocit

sounáležitosti s Božím lidem..

Druhý den se skypuje domů, šťastně a veselé, ano máme se tady dobře, ne, nic mi nechybí, pozdrav bráchu mami, vyřídíte tátovi, že mu přeji hezké svátky... . Necháváme kluky jejich blízkým a jedeme nakoupit kartóny piva a suroviny na bramborový salát. A nezapomenout na snappera, bude místo kapra. Cestou zpět se stavíme zaskákat si do vln Tichého oceánu.

Francek, který sliboval nejlepší vánoční menu, jaké jsme kdy měli, je opět pod obraz Boží. Drobek s Ivčou tedy udělají salát, smažíme rybu. Večer je klidnější, opět přichází pár přátel, povídáme si, všichni se nějak znají, nebo alespoň znají někoho, kdo zná ty další.

Ráno je lenivé a ospalé, jíme vánočku, kterou upekli Míra, co tu již 15 let dělá pekaře, balíme se, panáka a pivo na rozloučenou, vyrážíme dále na sever. Do Nelsonu, kde nás čeká další barák.

Dan a Iva Tramplerovi

Naši jubilanti

Jana Pečírková
Jaroslav Ševčík
Zdenka Wolfová
Božena Malá
Erich Chalupski

Libuše Batová
Jindřich Malý
Helena Hromadová
Věra Janáčková
Ludmila Leszczynská

Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu (2Te 2,16-17).

Poděkování.

Milí bratři, milé sestry, děkujeme vám všem, kteří pravidelně pamatujete na potřeby našeho sboru. Salár a dary můžete platit buď v kanceláři sboru v hotovosti, nebo přímo na sborový účet č. **28 00 32 13 97 / 2010.**

Salár označte variabilním symbolem 11, dary pak 12.

Sbor zřídil i druhý účet, který je fondem oprav a prostředky na něj poukázané budou sloužit k údržbě a opravám sborových budov. Jeho číslo je **25 00 49 98 39 / 2010.**

Adresa - Lidická 2, Opava 746 01

Úřední hodiny: Úterý 16 – 17:30 h.
Pátek 9 – 12 h.

Farář: Mgr. Pavel Janošík

Kurátor: Antonín Plachý

Telefon: 739 517 284

Email: opava@evangnet.cz

Webové stránky sboru: www.evangeliciopava.com